Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
ATHANASIOS RANTOS
esitatud 17. juunil 2021 [1]

Kohtuasi C-315/20

Regione Veneto
versus
Plan Eco Srl,
menetluses osales:
Futura Srl

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu, Itaalia))

Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2008/98/EÜ – Jäätmekäitlus – Artikkel 16 – Iseseisvuse ja läheduse põhimõtted – Määrus (EÜ) nr 1013/2006 – Jäätmesaadetised – Artikli 3 lõige 5 ja artikkel 11 – Segaolmejäätmed, mille mehaaniline töötlemine ei muuda nende olemust – Euroopa jäätmeloend – Erijäätmete tähistamine Euroopa jäätmeloendi koodiga

I. Sissejuhatus

1. Eelotsusetaotlus on esitatud Regione Veneto (Veneto maakond, Itaalia; edaspidi „maakond“) ja äriühingu Plan Eco Srl vahelises kohtuvaidluses selle üle, et maakond on vastu jäätmete vedamisele teise liikmesriiki.

2. Taotlus puudutab sisuliselt seda, kuidas tõlgendada määrust (EÜ) nr 1013/2006 [2] koostoimes direktiiviga 2008/98/EÜ [3], ja peamiselt küsimust, kas Euroopa jäätmeloendi tähenduses segaolmejäätmete liigitamine ühes liikmesriigis pärast mehaanilist töötlemist, mis ei ole nende jäätmete algseid omadusi oluliselt muutnud, mõjutab nende jäätmete teise liikmesriiki saatmist käsitlevate Euroopa Liidu õigusnormide kohaldamist või mitte.

[1] Algkeel: prantsuse.

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus jäätmesaadetiste kohta (ELT 2006, L 190, lk 1).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT 2008, L 312, lk 3; parandus ELT 2015, L 21, lk 22).

II. Õiguslik raamistik

A. Liidu õigus

1. Direktiiv 2008/98

3. Direktiivi 2008/98 artikliga 41 tunnistati direktiiv 2006/12/EÜ[4] alates 12. detsembrist 2010 kehtetuks ja viiteid teisena nimetatud direktiivile tuleb mõista viidetena direktiivile 2008/98.

4. Direktiivi 2008/98 põhjendus 33 on sõnastatud nii:

„[…] määruse (EÜ) nr 1013/2006 […] kohaldamisel jäävad nimetatud määruse artikli 3 lõikes 5 osutatud segaolmejäätmed segaolmejäätmeteks isegi juhul, kui nende suhtes on kasutatud jäätmetöötlustoimingut, mis ei ole oluliselt muutnud nende omadusi.“

5. Selle direktiivi artiklis 1 „Sisu ja kohaldamisala“ on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis sätestatakse meetmed keskkonna ja inimese tervise kaitsmiseks selliselt, et välditakse või vähendatakse jäätmete tekitamise ja käitlemise ebasoodsat mõju ning vähendatakse ressursside kasutamise üldmõju ja suurendatakse sellise kasutamise tõhusust.“

6. Direktiivi artiklis 3 „Mõisted“ on esitatud järgmised direktiivis kasutatavad mõisted:

„[…]

9) „jäätmekäitlus“ – jäätmete kogumine, vedu, taaskasutamine ja kõrvaldamine […];

[…]

14) „töötlemine“ – taaskasutamis- või kõrvaldamistoimingud, kaasa arvatud taaskasutamise või kõrvaldamise eelne ettevalmistus;

15) „taaskasutamine“ – mis tahes toimingud, mille peamiseks tulemuseks on jäätmete kasutamine kasulikul otstarbel selliselt, et nad asendavad teisi materjale, mida muidu oleks kasutatud teatava funktsiooni täitmiseks, või jäätmete ettevalmistamine selle funktsiooni täitmiseks kas tootmises või majanduses laiemalt. […];

[…]

19) „kõrvaldamine“ – mis tahes toiming, mis ei ole taaskasutamine, isegi kui toimingul on teisene tagajärg ainete või energia taasväärtustamise näol. […];

[…]“.

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv jäätmete kohta (ELT 2006, L 114, lk 9; parandus ELT 2013, L 334, lk 46).

7. Sama direktiivi artikli 7 „Jäätmenimistu“ lõige 1 näeb ette:

„[…] Jäätmenimistu sisaldab ohtlikke jäätmeid ning selles võetakse arvesse jäätmete päritolu ja koostist ning vajaduse korral ohtlike ainete kontsentratsiooni piirväärtusi. Jäätmenimistu on siduv selliste jäätmete määratlemise osas, mida loetakse ohtlikeks jäätmeteks. Aine või eseme nimistusse kandmine ei tähenda, et see kuulub jäätmete hulka kõikidel asjaoludel. Aine või ese loetakse jäätmete hulka kuuluvaks üksnes siis, kuis see vastab artikli 3 punkti 1 määratlusele.“

8. Direktiivi 2008/98 artikkel 13 „Inimese tervise ja keskkonna kaitse“ on sõnastatud järgmiselt:

„Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada jäätmete käitlemine viisil, mis ei sea ohtu inimese tervist ega kahjusta keskkonda ning mis eelkõige:

a) ei ohusta vett, õhku, pinnast, taimi ega loomi;

b) ei põhjusta müra- ega lõhnahäiringuid; ning

c) ei kahjusta paikkonda ega erihuvi pakkuvaid paiku.“

9. Direktiivi III peatükk, mis sisaldab artikleid 15–22, kannab pealkirja „Jäätmekäitlus“. Artiklist 16 „Iseseisvuse ja läheduse põhimõtted“ tuleneb:

„1. Iga liikmesriik võtab asjakohased meetmed, ja kui see on vajalik või soovitav, siis koostöös teiste liikmesriikidega, et luua ühtne ja sobiv võrgustik, mis koosneb jäätmekõrvaldusrajatistest ja rajatistest eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete, sealhulgas asjakohasel juhul ka teistelt jäätmetekitajatelt kogutud selliste jäätmete taaskasutamiseks, võttes sealjuures arvesse parimat võimalikku tehnikat.

Erandina määrusest […] nr 1013/2006 võivad liikmesriigid oma võrgustiku kaitse eesmärgil piirata jäätmesaadetiste sisenemist põletusrajatistesse, milles jäätmete põletamine on liigitatud taaskasutamistoiminguks, kui on tehtud kindlaks, et selliste saadetiste tulemuseks oleks siseriiklike jäätmete kõrvaldamine või selliste jäätmete töötlemine viisil, mis ei ole kooskõlas nende jäätmekavadega. Liikmesriigid teatavad sellisest otsusest komisjonile. Liikmesriigid võivad määruses […] nr 1013/2006 sätestatud keskkonnakaitselistel põhjustel piirata samuti väljuvaid jäätmesaadetisi.

2. Kõnealune võrgustik kujundatakse selliselt, et [liit] tervikuna saaks muutuda jäätmete kõrvaldamises ning lõikes 1 osutatud jäätmete taaskasutamises iseseisvaks ja et võimaldada liikmesriikidel individuaalselt selle eesmärgi suunas liikuda, arvestades geograafilisi olusid ja vajadust spetsialiseerunud rajatiste järele seoses teatavate jäätmeliikidega.

3. Kõnealune võrgustik peab võimaldama jäätmete kõrvaldamist või lõikes 1 osutatud jäätmete taaskasutamist ühes lähematest sobivatest rajatistest kõige asjakohasemate meetodite ja tehnoloogia abil, et tagada keskkonna ja inimese tervise kaitse kõrge tase.

[…]“.

10. Direktiivi II lisa „Taaskasutamistoimingud“ sisaldab punktis R 1 järgmist määratlust: „[k]asutamine peamiselt kütusena või muul viisil energiaallikana“ [5].

2. Määrus nr 1013/2006

11. Määruse nr 1013/2006 põhjendustes 7 ja 20 on märgitud:

„(7) Jäätmesaadetiste järelevalve ja kontroll on vaja korraldada viisil, mis võtaks arvesse vajadust säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna ja inimeste tervise kvaliteeti ning mis soodustab määruse ühtsemat kohaldamist kogu [liidus].

[…]

(20) Kõrvaldamiseks ettenähtud jäätmesaadetiste puhul arvestavad liikmesriigid läheduse, taaskasutuse eelistamise ja iseseisvuse põhimõtteid nii [liidu] kui ka liikmesriigi tasandil vastavalt […] direktiivile [2006/12], […] võttes kooskõlas [ELi toimimise]lepinguga meetmeid selliste saadetiste täielikuks või osaliseks keelustamiseks või järjekindlaks hukkamõistmiseks. Samuti tuleks võtta arvesse direktiivis [2006/12] sätestatud nõuet, mille kohaselt liikmesriigid peavad looma ühtse ja piisava jäätmete kõrvaldamiskohtade võrgu, et võimaldada [liidul] tervikuna muutuda jäätmete kõrvaldamisel iseseisvaks ja liikmesriikidel üksikult liikuda selle eesmärgi suunas, võttes arvesse geograafilisi tingimusi ja teatavate jäätmeliikide jaoks vajalikke eri jäätmekäitluskohti. […]“.

12. Määruse artiklis 1 „Reguleerimisala“ on sätestatud:

„1. Käesolevas määruses kehtestatakse menetlused ja kontrollimeetmed jäätmesaadetistele olenevalt nende päritolust, sihtkohast ja marsruudist, veetavate jäätmete liigist ja käitlusviisist sihtkohas.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse jäätmesaadetistele:

a) liikmesriikidevahelistel [liidu]sisestel vedudel või transiidi puhul läbi kolmandate riikide;

[…]“.

13. Määruse II jaotis „Saadetised [liidu] piirides otse või transiidina läbi kolmandate riikide“ hõlmab artikleid 3–32. Sama määruse artikli 3 „Üldine menetlusraamistik“ lõikes 5 on ette nähtud:

„Jäätmekäitluskohtadesse saadetavad segaolmejäätmed (jäätmekanne 20 03 01), mis on kogutud eramajapidamistest, kaasa arvatud kogumine teistelt samalaadsete jäätmete tekitajatelt, on käesoleva määruse kohaselt allutatud samadele sätetele kui kõrvaldamiseks mõeldud jäätmesaadetised.“

[5] Joonealuses märkuses on täpsustatud, et taaskasutamistoiming hõlmab põletusrajatisi, mille põhitegevus on tahkete olmejäätmete käitlemine, tingimusel et nende energiatõhusus ulatub energiatõhususe valemi järgi arvutatud künniseni.

14. Määruse nr 1013/2006 artikli 4 „Teatamine“ esimeses lõigus on sätestatud:

„Kui teataja kavatseb lähetada jäätmeid artikli 3 lõike 1 punktide a ja b kohaselt, esitab ta selle kohta eelnevalt kirjaliku teate lähtekoha pädevale asutusele ja selle kaudu ning kui ta esitab koondteate, siis peab see olema kooskõlas artikliga 13.“

15. Määruse artikli 11 „Vastuväited kõrvaldamiseks määratud jäätmesaadetistele“ lõikes 1 on sätestatud:

„Kui on esitatud teade kavandatud jäätmesaadetise kohta, mis on määratud kõrvaldamiseks, võivad lähtekoha ja sihtkoha pädevad asutused 30 päeva jooksul pärast kuupäeva, mil sihtkoha pädev asutus edastas vastuvõtukviitungi kooskõlas artikliga 8, esitada vastuväiteid, tehes seda ühe või mitme alljärgneva põhjenduse alusel ning kooskõlas asutamislepinguga:

a) kui saadetis või selle kõrvaldamine ei ole kooskõlas direktiivi [2006/12] kohaselt läheduse, taaskasutuse eelistamise ja iseseisvuse põhimõtete rakendamiseks võetud meetmetega ei [liidu] ega ka iga üksiku riigi tasandil, keelata kavandatud jäätmesaadetised üldiselt või osaliselt või esitada neile süstemaatiliselt vastuväiteid või

[…]

i) kui jäätmed on eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmed (alajaotis 20 03 01) […]

[…]“.

16. Määruse artikli 12 „Vastuväited taaskasutamiseks määratud jäätmesaadetistele“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Kui on esitatud teade kavandatud jäätmesaadetise kohta, mis on määratud taaskasutamiseks, võivad lähtekoha ja sihtkoha pädevad asutused 30 päeva jooksul pärast kuupäeva, mil sihtkoha pädev asutus edastas vastuvõtukviitungi kooskõlas artikliga 8, esitada vastuväiteid, tehes seda ühe või mitme alljärgneva põhjenduse alusel ning kooskõlas asutamislepinguga:

[…]

b) kui kavandatud saadetise või taaskasutamisega seotud tegevused ei vasta liikmesriigi õigusaktidele vastuväite esitanud riigis toimuva keskkonnakaitse, avaliku korra, julgeoleku või tervisekaitse alase tegevuse kohta või

[…]

g) kui taaskasutamiseks sobivate ja taaskasutamiseks kõlbmatute jäätmete suhe, taaskasutamise tulemusel saadavate materjalide arvatav väärtus või taaskasutamise hind ja taaskasutamiseks kõlbmatu osa kõrvaldamise hind ei õigusta jäätmete taaskasutamist ei majanduslikult ega keskkonna seisukohalt […]

[…]“.

3. Jäätmenimistu ja Euroopa jäätmeloend

17. Otsusega 94/3/EÜ[6] koostati direktiivi 75/442/EMÜ[7] artikli 1 punkti a teise lõigu kohaselt jäätmete nimistu. See nimistu on sellele otsusele lisatud.

18. Otsuse 94/3 lisa punkt 2 näeb ette, et jäätmete nimistut nimetatakse tavaliselt „Euroopa jäätmeloendiks".

19. Selle lisa punktis 3 on täpsustatud, et „[Euroopa jäätmeloend] on ühtlustatud ja mittetäielik nimekiri, st nimistu, mida vaadatakse korrapäraselt läbi".

20. Otsus 94/3 asendati otsusega 2000/532/EÜ[8], millega muudeti Euroopa jäätmeloendit.

21. Otsusele lisatud jäätmenimistu 19. peatüki „Jäätmekäitlusettevõtete […] jäätmed" jaos 19 12 „Jäätmete mehaanilise töötlemise jäätmed (nt sortimis-, purustamis-, kokkupressimis- või granuleerimisjäätmed), nimistus mujal nimetamata" on koodinumber 19 12 12: „Muud jäätmete mehaanilise töötlemise jäägid (sh materjalisegud), mida ei ole nimetatud koodinumbriga 19 12 11[9]".

22. Selle nimistu 20. peatüki „Olmejäätmed (kodumajapidamisjäätmed ja samalaadsed kaubandus-, tööstus- ja ametiasutusjäätmed), sh liigiti kogutud jäätmed" alajaotises 20 03 „Muud olmejäätmed" on koodinumber 20 03 01: „segaolmejäätmed".

B. Itaalia õigus

23. 3. aprilli 2006. aasta seadusandliku dekreedi nr 152 keskkonnaeeskirjade kohta (decreto legislativo n. 152 – Norme in materia ambientale)[10] artikli 182*bis* lõikes 1 on ette nähtud:

„Jäätmete kõrvaldamine ja segaolmejäätmete taaskasutamine toimub ühtse ja sobiva rajatistevõrgustiku kaudu, võttes arvesse parimaid võimalikke tehnikaid ning üldiste kulude/tulude suhet, et:

a) saavutada iseseisvus mitteohtlike olmejäätmete ja nende töötlemisel tekkinud jäätmete kõrvaldamises optimaalsetes geograafilistes piirkondades;

b) võimaldada jäätmete kõrvaldamist ja segaolmejäätmete taaskasutamist ühes jäätmetekke- ja -kogumiskohtadele lähimatest sobivatest rajatistest, et vähendada jäätmete liikumist, arvestades geograafilisi olusid ja vajadust spetsialiseerunud rajatiste järele teatavate jäätmeliikide puhul;

6 Komisjoni 20. detsembri 1993. aasta otsus, millega kehtestatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistu (EÜT 1994, L 5, lk 15).

7 Nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiiv jäätmete kohta (EÜT 1975, L 194, lk 39; ELT eriväljaanne 15/01, lk 29).

8 Komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus, millega asendatakse [otsus 94/3] ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlikke jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistu) (EÜT 2000, L 226, lk 3; ELT eriväljaanne 15/05, lk 151). Seda otsust muudeti viimati komisjoni 18. detsembri 2014. aasta otsusega 2014/955/EL, millega muudetakse otsust 2000/532 (ELT 2014, L 370, lk 44).

9 Koodinumbriga 19 12 11 on tähistatud „Muud ohtlikke aineid sisaldavad jäätmete mehaanilise töötlemise jäägid (sh materjalisegud)".

10 *GURI* nr 88 regulaarne lisa, 14.4.2006; edaspidi „seadusandlik dekreet nr 152/2006". Artikkel 182 *bis* lisati 3. detsembri 2010. aasta seadusandliku dekreedi nr 205 direktiivi [2008/98] rakendussätete kohta (decreto legislativo nº 205 – Disposizioni di attuazione della direttiva [2008/98]) (*GURI* nr 288 regulaarne lisa, 10.12.2010) artikliga 9.

[…]“.

24. Seadusandliku dekreedi nr 152/2006 D lisas on ära toodud koodid, mis tuleb anda eri liiki jäätmetele, nagu need on kehtestatud Euroopa jäätmeloendiga.

III. Põhikohtuasi, eelotsuse küsimused ja menetlus Euroopa Kohtus

25. Veoettevõtja Plan Eco esitas maakonnale eelneva nõusoleku taotluse, et eksportida Sloveenias asuvasse tsementitehasesse koospõletamiseks 2000 tonni segaolmejäätmeid, mida äriühing Futura töötles mehhaaniliselt ja liigitas pärast töötlemist Euroopa jäätmeloendi koodinumbriga 19 12 12 (edaspidi „kõnealused jäätmed“).

26. Maakond oli 22. aprilli 2016. aasta otsusega kavandatud saadetise vastu, nimelt määruse nr 1013/2016 artikli 12 lõike 1 punktide b ja g alusel esiteks põhjusel, et kõnealused jäätmed olid algul segaolmejäätmed ja Futura tehtud töötlemistoimingud ei olnud muutnud nende olemust, kuna Euroopa jäätmeloendi koodinumbri 19 12 12 andmine ei ole selles suhtes määrav; teiseks, et seadusandliku dekreedi nr 152/2006 kohaselt tuleb need segaolmejäätmed taaskasutada ühes sobivatest rajatisest, mis on jäätmetekke- või -kogumiskohale kõige lähemal; kolmandaks, et tema territooriumil on olemas niisuguste rajatiste võrgustik, mis suudab vastata Plan Eco vajadustele, ning et käesoleval juhul oli üks maakonna rajatis teatanud, et ta saab nimetatud segaolmejäätmed vastu võtta.

27. Plan Eco esitas selle otsuse peale kaebuse Tribunale amministrativo regionale per il Venetole (Veneto maakonna halduskohus, Itaalia), kes 15. novembri 2016. aasta kohtuotsusega tühistas selle otsuse põhjendusel, et saadetis välismaale puudutas Euroopa jäätmeloendi koodinumbriga 19 12 12 liigitatud erijäätmeid ning et seetõttu ei ole olmejäätmete käitlemiseks ette nähtud iseseisvuse, läheduse ja territoriaalse piirangu põhimõte kohaldatavad.

28. Maakond esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Consiglio di Statole (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), kes pärast seda, kui oli kontrollinud eeskätt seda, et kõnealuseid jäätmeid töödeldi nii, et nende algsed omadused olmejäätmetena oluliselt ei muutunud, otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas sellises olukorras, kus segaolmejäätmeid, mis ei sisalda ohtlikke jäätmeid, on rajatises töödeldud mehhaaniliselt energia tootmiseks taaskasutamise eesmärgil (toiming R1/R12 [seadusandliku dekreedi nr 152/2006] C lisa tähenduses) ja kus selle töötlemise tulemusel ei ole segaolmejäätmete algsed omadused oluliselt muutunud, kusjuures need jäätmed liigitatakse Euroopa jäätmeloendi koodi[numbri] 19 12 12 alla, mida pooled ei ole vaidlustanud,

on selle üle otsustamisel, kas käesolevas kohtuasjas on õigustatud päritoluriigi vastuväited, mis esitati taotlusele eelneva loa saamiseks töödeldud jäätmete saatmiseks teise Euroopa riigi rajatisse, kus neid jäätmeid kasutatakse kaaspõletamises või igal juhul energia tootmiseks, ja mille päritoluriigi pädev asutus esitas direktiivi 2008/98/EÜ põhimõtete alusel, on õiguspärased; eelkõige sellised vastuväited, nagu käesolevas asjas esitatud vastuväited, mille aluseks on:

– inimese tervise ja keskkonna kaitse põhimõte (direktiivi 2008/98 artikkel 13);

– iseseisvuse põhimõte ja läheduse põhimõte, mis on sätestatud direktiivi 2008/98 artikli 16 lõikes 1 […];

– põhimõte, mis on sätestatud artikli 16 sama lõike 1 teise lõigu viimases lauses […];

– direktiivi 2008/98 põhjendus 33 […];

Euroopa jäätmeloend (käesoleval juhul [selle loendi] [koodinumber] 19 12 12 – jäätmete taaskasutamistoimingute R1/R12 eesmärgil rajatistes mehaanilisel töötlemisel saadud jäätmed) ja sellega kehtestatud liigitus vastuolus [liidu õiguse] sätetega, mis käsitlevad selliste jäätmete saadetisi, mis olid enne mehhaanilist töötlemist segaolmejäätmed; ning kui jah, siis mil määral?

Eelkõige, kas segaolmejäätmete töötlemisel tekkinud jäätmete saadetiste puhul tuleb eelisjärjekorras lähtuda viidatud direktiivi 2008/98 artikli 16 sätetest ja selle põhjendusest 33, milles käsitletakse sõnaselgelt jäätmesaadetisi, või Euroopa jäätmeloendi liigitusest?

Kui Euroopa Kohus peab seda kohaseks ja tarvilikuks, siis palutakse täpsustada, kas nimetatud loend on normatiivakt või reguleerib vastupidi üksnes tehnilist sertifitseerimist, mis võimaldab kõigi jäätmete ühtset jälgitavust?“

29. Itaalia valitsus ja komisjon on esitanud kirjalikud seisukohad.

IV. Õiguslik analüüs

A. Sissejuhatavad kaalutlused

30. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud eelotsuse küsimus koosneb sisuliselt kahest küsimusest, mida ma analüüsin järgmiseks:

– esimene puudutab küsimust, kas direktiivi 2008/98 põhjendust 33 ja artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad lähtekoha pädeval ametiasutusel keelata segaolmejäätmete saatmist teise liikmesriiki nende kasutamiseks kaaspõletamise eesmärgil, kuigi need jäätmed on mehaanilise töötlemise tulemusel, mis ei ole siiski nende algseid omadusi oluliselt muutnud, liigitatud Euroopa jäätmeloendi koodinumbriga 19 12 12;

– teine, kõrvalküsimus on, kas Euroopa jäätmeloend on normatiivakt või kujutab endast vastupidi „üksnes tehnilist sertifitseerimist, mis võimaldab kõigi jäätmete ühtset jälgitavust“.

31. Eelotsusetaotluse esitanud kohtus toimunud menetluses väitis maakond peamiselt, et kõnealustele jäätmetele, mis jäävad olmejäätmeteks vaatamata sellele, et neid on mehaaniliselt töödeldud, kehtivad seadusandliku dekreedi nr 152/2006 artikli 182 *bis* lõikes 1 sätestatud iseseisvuse põhimõte ja läheduse põhimõte ning et Euroopa jäätmeloend on tehniline kinnitus, kuid see ei kujuta endast normatiivakti.

32. Plan Eco väitis seevastu sisuliselt, et kõnealused jäätmed on „erijäätmed“, st jäätmed, mida on töödeldud mehaaniliselt, mille tõttu anti Euroopa jäätmeloendi koodinumber 19 12 12.

33. Euroopa Kohtus väidab Itaalia valitsus, et kõnealused jäätmed jäid sellele töötlemisele vaatamata – ja kuigi selle töötlemise järel Euroopa jäätmeloendi koodinumbri 19 12 12 andmine on õige – olemuselt mitteohtlikeks segaolmejäätmeteks direktiivi 2008/98 põhjenduse 33

tähenduses. Seega kehtivad määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 5 alusel nende jäätmete suhtes kõrvaldamiseks mõeldud jäätmesaadetisi käsitlevad õigusnormid ja nimelt selle määruse artikli 12 lõike 1 punkt b, samuti selle direktiivi artikli 16 lõikes 1 osutatud läheduse põhimõte.

34. Komisjon omakorda leiab, et määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 5 alusel kehtivad kõnealustele jäätmesaadetisele, mis jäävad olemuselt segaolmejäätmeteks, isegi kui need on mõeldud taaskasutamiseks, mitte kõrvaldamiseks, samad sätted nagu kõrvaldamiseks mõeldud jäätmete saadetisele ning järelikult ka selle määruse artikli 11 lõike 1 punkt a, mis võimaldab pädevatel asutustel esitada saadetisele põhjendatud vastuväiteid, mis põhinevad eelkõige läheduse ja iseseisvuse põhimõttel. Seda järeldust ei sea kahtluse alla viide Euroopa jäätmeloendi koodile 20 nimetatud määruse artikli 3 lõikes 5, kuna viimati nimetatud säte on väidetavalt kohaldatav olmejäätmetele, mis sisaldavad teistsuguseid jäätmeid. Sama järeldust kinnitab väidetavalt ka direktiivi 2008/98 põhjendus 33, milles on kinnitatud, et segaolmejäätmed jäävad segaolmejäätmeteks isegi siis, kui neid on töödeldud viisil, mis ei ole nende omadusi oluliselt muutnud, ning direktiivi artikli 7 lõige 1, mille kohaselt on jäätmenimistu kohustuslik üksnes ohtlike jäätmete kindlaksmääramisel. Lõpuks ei ole komisjoni sõnul kõnealuste jäätmete laadi kindlaksmääramisel otsustav mitte Euroopa jäätmeloendi koodi määramine, vaid asjaolu, et need jäätmed jäävad töötlemisele vaatamata segaolmejäätmeteks.

35. Esitatud küsimuste tehnilist laadi arvestades näib mulle enne analüüsi alustamist tarvilik esitada ülevaade jäätmesaadetist reguleerivast õiguslikust raamistikust ning kõnealuste jäätmete liigitamisest.

1. Jäätmesaadetisi käsitlev õiguslik raamistik

36. Kõigepealt tõden, et vastavalt direktiivi 2008/98 artiklile 1 kehtestatakse direktiiviga meetmed, mille eesmärk on kaitsta keskkonda ja inimeste tervist sellega, et ühelt poolt välditakse või vähendatakse jäätmete tekitamise ja käitlemise ebasoodsat mõju ning teiselt poolt vähendatakse ressursside kasutamise üldmõju ja suurendatakse sellise kasutamise tõhusust.

37. Direktiivi artiklis 16 on sätestatud, et liikmesriikidel tuleb luua ühtne ja sobiv võrgustik, mis koosneb jäätmekõrvaldusrajatistest ja kogutud segaolmejäätmete töötlemiseks mõeldud rajatistest, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat ja kujundades võrgustiku eelkõige nii, et liikmesriigid individuaalselt liiguksid iseseisva jäätmetöötlemise poole ning et jäätmetöötlus võiks toimuda ühes nende tekkimise kohale lähimatest sobivatest rajatistest. Selles artiklis on muu hulgas ette nähtud, et liikmesriigid võivad piirata jäätmete väljavedu määruses nr 1013/2006 sätestatud keskkonnakaalutlustel.

38. Seejärel märgin, et vastavalt määruse nr 1013/2006 artikli 1 lõikele 1 kehtestatakse selles menetlused ja kontrollimeetmed jäätmesaadetistele olenevalt nende päritolust, sihtkohast ja marsruudist, veetavate jäätmete liigist ja käitlusviisist sihtkohas ning et vastavalt selle määruse artikli 1 lõikele 2 kohaldatakse seda määrust jäätmesaadetistele eelkõige liikmesriikide vahel, välja arvatud erijuhtude või erinormide alla kuuluvad jäätmesaadetised, mis on loetletud sama artikli lõikes 3 ja millega ei ole põhikohtuasjas tegemist.

39. Määruse artiklist 3 tuleneb, et liikmesriikidevahelistele jäätmesaadetistele kohaldatakse kas kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust, mis on reguleeritud sama määruse artiklites 4–17, mida kohaldatakse kõrvaldamistoiminguteks määratud jäätmetele ja taaskasutamiseks määratud ohtlikele jäätmetele, või määruse artiklis 18 kindlaks määratud selliseid üldnõudeid teabele, mis

üldjuhul puudutavad üksnes taaskasutamiseks määratud mitteohtlikke jäätmeid.[11]

40. Lisaks on määruse nr 1013/2006 artiklite 11, 12 ja 18 kohaselt liikmesriikidel erinevad õigused või kohustused esiteks kõrvaldamiseks määratud jäätmete liikmesriikidevahelistel vedudel ning teiseks taaskasutamiseks määratud jäätmete vedudel. Lisaks tuleneb määruse artikli 3 lõikest 5, et taaskasutus- või kõrvaldamiskohta saadetavad segaolmejäätmed, mis on kogutud eramajapidamistest, kaasa arvatud teistelt jäätmetekitajatelt, on allutatud samadele sätetele kui kõrvaldamiseks mõeldud jäätmesaadetised[12].

41. Täpsemalt, mis puutub kõrvaldamiseks määratud jäätmetesse ja segaolmejäätmetesse, siis tuleneb selle määruse artikli 11 lõike 1 punktist a – koostoimes sama määruse põhjendusega 20 – ning direktiivi 2008/98 artiklist 16, et liikmesriigid võivad nende jäätmete liikmesriikidevaheliste vedude piiramiseks võtta üldkohaldatavad meetmed, keelates jäätmesaadetised üldiselt või osaliselt, selleks et rakendada läheduse, taaskasutuse eelistamise ja iseseisvuse põhimõtet vastavalt sellele direktiivile.[13]

2. Kõnealuste jäätmete liigitamine

42. Käesoleval juhul tuletan kõigepealt meelde, et kõnealused jäätmed, mille eksportimiseks esitati eelneva nõusoleku taotlus, olid algul segaolmejäätmed, mis ei sisaldanud ohtlikke jäätmeid.

43. Lisaks ei ole vaidlust selles, et kõnealuseid jäätmeid töödeldi mehaaniliselt neist energia tootmiseks taaskasutamise eesmärgil ja et töötlemise tulemusel nende liigitamist Euroopa jäätmeloendi järgi muudeti. Need jäätmed liigitati seega selle loendi koodinumbri alla 19 12 12, mis vastab järgmisele määratlusele: „muud jäätmete mehaanilise töötlemise jäägid (sh materjalisegud), mida ei ole nimetatud koodinumbriga 19 12 11“, samas kui otseses mõttes „segaolmejäätmed“ on selles loendis liigitatud koodinumbri alla 20 03 01. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tuvastas siiski, et see töötlemine ei olnud nende jäätmete algseid omadusi oluliselt muutnud, need jäid segaolmejäätmeteks.

44. Lõpuks ei ole vaidlust ka selles, et kavandatav saadetis puudutas „taaskasutamiseks“ mõeldud jäätmeid, st neid, mis olid mõeldud kasutamiseks energiatootmise vahendina[14], ja et maakonna territooriumil oli olemas rajatiste võrgustik, mis oli võimeline neid jäätmeid vastu võtma.

B. Esimene eelotsuse küsimus

45. Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas käesoleval juhul on kohaldatav direktiivi 2008/98 põhjendus 33 ja artikkel 16 ning kuidas mõjutab kõnealuste jäätmete liigitamine Euroopa jäätmeloendi järgi nende sätete kohaldamist.

[11] Vt 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ragn-Sells (C-292/12, EU:C:2013:820, punkt 52).

[12] Vt 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ragn-Sells (C-292/12, EU:C:2013:820, punkt 53).

[13] Vt 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ragn-Sells (C-292/12, EU:C:2013:820, punkt 56).

[14] Vt „taaskasutamise“ mõiste kohta käesoleva ettepaneku punktid 6 ja 10.

46. Sellega seoses on minu arvates oluline kõigepealt märkida, et selline jäätmesaadetis, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kuulub määruse nr 1013/2006 kohaldamisalasse, mis selle pealkirja kohaselt on kohaldatav konkreetselt jäätmesaadetistele [15]. Täpsemalt käsitleb selle määruse artikli 3 lõige 5 just segaolmejäätmete saadetisi ja selles on sätestatud, et nende saadetiste suhtes kohaldatakse samu sätteid nagu kõrvaldatavate jäätmete saadetiste suhtes ja seega nende jäätmete saatmisele vastuväidete osas määruse artiklit 11. Lisaks on eelotsusetaotluse esitanud kohtu osutatud direktiivi 2008/98 põhjenduses 33 ja artiklis 16 viidatud samale määrusele.

47. Leian seega, et eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse andmiseks tuleb esimest eelotsuse küsimust mõista nii, et see puudutab lisaks direktiivile 2008/98 ka ja peamiselt määruse nr 1013/2006 asjakohaseid sätteid.

48. Seega tekib küsimus, kas kõnealustele jäätmesaadetistele kohaldatakse määruse nr 1013/2006 artiklis 11 ette nähtud õiguslikku korda selle määruse artikli 3 lõikes 5 tehtud viite alusel, kuigi viimati nimetatud sättes on nimetatud Euroopa jäätmeloendi koodinumbrit 20 03 01 [16], samas kui need jäätmed liigitati teisiti, nimelt selle loendi koodinumbriga 19 12 12 [17].

49. Leian, et sellele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, sest mulle näib, et käesoleva juhtumi asjaoludel ei saa kõnealuste jäätmete liigitamine Euroopa jäätmeloendi järgi mõjutada liikmesriikidevaheliste jäätmesaadetiste eeskirjade kohaldamist.

50. Järgnevalt selgitan seda seisukohta üksikasjalikult, analüüsides esiteks Euroopa jäätmeloendi järgi liigitamise õiguslikke tagajärgi ja teiseks määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõikes 5 sisalduvat viidet selle loendi koodinumbrile 20 03 01.

51. Esiteks, jäätmete liigitamise õiguslike tagajärgede kohta märgin, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on sellesse loendisse kantud jäätmete nimekiri üksnes näitlik [18]. Pealegi on direktiivi 2008/98 artikli 7 lõikes 1 sätestatud, et jäätmenimistu on siduv selliste jäätmete määratlemiseks, mida loetakse ohtlikeks jäätmeteks [19], millega käesolevas asjas tegemist ei ole [20].

52. Pealegi tuleneb nimelt otsuse 94/3 lisas esitatud jäätmenimistu sissejuhatava märkuse punktist 3, et selle otsusega lisatud Euroopa jäätmeloendi näol on tegemist ühtlustatud ja mittetäieliku jäätmenimistuga ning et asjaolu, et materjal on sellesse kantud, ei tähenda, et see on igal juhul jääde, kuna sellesse nimistusse kandmisel on õiguslikud tagajärjed vaid juhul, kui see

[15] Vt käesoleva ettepaneku punkt 38. Meeldetuletuseks märgin, et määruse nr 1013/2006 artikli 1 kohaselt „kehtestatakse [selles määruses] menetlused ja kontrollimeetmed jäätmesaadetistele olenevalt nende päritolust, sihtkohast ja marsruudist, veetavate jäätmete liigist ja käitlusviisist sihtkohas“. Selle määruse II jaotis käsitleb jäätmesaadetisi liidu piires. Erinevalt sellest määrusest on direktiivil 2008/98 palju laiem kohaldamisala, kuna selle artikli 1 kohaselt „sätestatakse [selle direktiiviga] meetmed keskkonna ja inimese tervise kaitsmiseks selliselt, et välditakse või vähendatakse jäätmete tekitamise ja käitlemise ebasoodsat mõju ning vähendatakse ressursside kasutamise üldmõju ja suurendatakse sellise kasutamise tõhusust“.

[16] Meeldetuletuseks märgin, et määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõige 5 on sõnastatud järgmiselt: „Jäätmekäitluskohtadesse saadetavad segaolmejäätmed (*jäätmekanne 20 03 01*), mis on kogutud eramajapidamistest, kaasa arvatud kogumine teistelt samalaadsete jäätmete tekitajatelt, on käesoleva määruse kohaselt allutatud samadele sätetele kui kõrvaldamiseks mõeldud jäätmesaadetised“ (kohtujuristi kursiiv). Koodinumber 20 03 01 vastab mõistele „segaolmejäätmed“.

[17] Meeldetuletuseks, see koodinumber vastab järgmisele mõistele: „Muud jäätmete mehaanilise töötlemise jäägid (sh materjalisegud), mida ei ole nimetatud koodinumbriga 19 12 11“.

[18] Vt selle kohta 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Brady (C-113/12, EU:C:2013:627, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

[19] Lisaks on isegi „ohtlikuks“ liigitatud jäätmete kohta direktiivi 2008/98 artikli 7 lõikes 1 täpsustatud, et aine või eseme nimistusse kandmine ei tähenda tingimata, et need on jäätmed kõikidel asjaoludel, kuna ainet või eset loetakse jäätmeteks ainult siis, kui need vastavad selle direktiivi artikli 3 punktis 1 esitatud määratlusele (st juhul, kui tegemist on aine või esemega, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama), ja selle õigusnormi lõigetega 2 ja 3 on liikmesriikidel selle direktiivi III lisas loetletud omadusi arvesse võttes lubatud pidada ohtlikeks jäätmeid, mida ei ole sellisena jäätmenimistusse kantud, või liigitada ohtlikke jäätmeid ümber mitteohtlikeks.

[20] Vt käesoleva ettepaneku punkt 42.

materjal vastab jäätmete määratlusele. Selle sissejuhatava märkuse punktis 5 on muu hulgas täpsustatud, et see loend „on mõeldud standardnomenklatuurina, milles esitatakse ühtne terminoloogia, mis kehtib kogu [liidus] jäätmekäitlustegevuse tõhususe parandamiseks“ [mitteametlik tõlge].

53. Seetõttu näib mulle, et kõnealuste jäätmete liigitus Euroopa jäätmeloendi järgi ei ole põhikohtuasjas kõne all olevale saadetisele kohaldatavate eeskirjade osas siduv.

54. Teiseks, mis puutub asjaolusse, et määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõikes 5 on sõnaselgelt nimetatud koodinumbrit 20 03 01, siis mulle näib, et see märge on tehtud üksnes näitlikult.

55. Nimelt tuleb osutada sellele, et vastavalt määruse nr 1013/2006 põhjendusele 7 korraldatakse ja reguleeritakse jäätmesaadetiste järelevalvet ja kontrolli viisil, mis võtab eelkõige arvesse vajadust säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna ja inimeste tervise kvaliteeti, ning, nagu Euroopa Kohus on kinnitanud, on selle määruse eesmärk kehtestada ühtlustatud menetluste süsteem, millega võib keskkonnakaitse tagamiseks jäätmete liikumist piirata.[21] Selleks on nimetatud määrusega kehtestatud erinev kord ühelt poolt kõrvaldamiseks määratud jäätmete ja segaolmejäätmete saatmiseks liikmesriikide vahel ning teiselt poolt taaskasutamiseks mõeldud jäätmesaadetiste jaoks.[22] Mis täpsemalt segaolmejäätmetesse puutub, siis nähtub sama määruse ettevalmistavatest materjalidest, et liidu seadusandja soovis saavutada eesmärki piirata kodumajapidamistest pärinevate segaolmejäätmete hulka kuuluvat jäätmete saatmist rangelt vajalikuga ning julgustada liikmesriike, kes peavad vastutama nende mittehomogeensete jäätmete eest, lahendama oma majapidamisjäätmetega seotud probleeme iseseisvalt, andes neile nii võimaluse kõrvaldamiseks mõeldud jäätmeid käsitlevate õigusnormide kohaselt majapidamisjäätmete saatmise vastu olla, välistamata koostööd naaberriikidega.[23]

56. Nendest kaalutlustest järeldan, et jäätmesaadetistele kohaldatav õiguslik kord sõltub jäätmesaadetiste *sisulisest olemusest*, mitte *formaalsest liigitusest* Euroopa jäätmeloendi järgi.

57. Lisaks on direktiivi 2008/98 põhjenduses 33 selgelt ja üheselt märgitud, et selles sättes silmas peetud segaolmejäätmete selline liigitus säilib, olenemata sellest, kas neid on töödeldud jäätmekäitlustoimingus, kui see ei ole nende omadusi „oluliselt muutnud“. Kuigi liidu õigusakti põhjendustel ei ole iseenesest õiguslikku väärtust või õigustloovat iseloomu, võivad need olla tõlgendamise abivahendiks, mis võimaldavad tuletada liidu seadusandja tahet.[24] Kuigi käesoleval juhul ei kuulu see põhjendus määrusesse nr 1013/2006, viitab see sõnaselgelt selle määruse artikli 3 lõikele 5 ja on seega abiks selle sätte tõlgendamisel, kinnitades kaudselt, et koodinumbrile 20 03 01 viitamine on üksnes näitlik, kuna selle määruse artikli 3 lõiget 5 kohaldatakse sõltuvalt jäätmete olemusest, mis on käesoleval juhul jäänud muutumatuks.

[21] Vt selle kohta 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ragn-Sells (C-292/12, EU:C:2013:820, punkt 49).

[22] Vt käesoleva ettepaneku punkt 40.

[23] Vt näiteks Euroopa Parlamendi 10. oktoobri 2005. aasta soovitus A6-0287/2005 nõukogu ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus jäätmesaadetiste kohta, eelkõige muudatusettepanekute 28 ja 33 põhjendus.

[24] Vt selle kohta kohtujurist Szpunari ettepanek liidetud kohtuasjades X ja Visser (C-360/15 ja C-31/16, EU:C:2017:397, punkt 132) ning kohtujurist Pikamäe ettepanek kohtuasjas Airhelp (C-28/20, EU:C:2021:203, punkt 38). Vt selle kohta ka 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Marine Harvest *vs.* komisjon (C-10/18 P, EU:C:2020:149, punktid 43 ja 44 ning seal viidatud kohtupraktika).

58. Neil asjaoludel leian, et olenemata liigitusest Euroopa jäätmeloendi järgi kuuluvad kõnealused jäätmesaadetised määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 5 kohaldamisalasse ning nende suhtes kehtivad seega selle määruse artikli 11 sätted, mis lubavad lähtekoha pädevatel ametiasutustel nende jäätmete saatmisele vastu seista, tuginedes eelkõige läheduse põhimõttele ja iseseisvuse põhimõttele vastavalt direktiivile 2008/98. [25]

59. Mis puutub selle direktiivi artiklisse 16, millele tuginesid maakond ja Itaalia valitsus, siis tuleb täpsustada, et selle artikli lõike 1 teise lõigu viimane lause lubab liikmesriikidel piirata jäätmete eksporti „[määruses nr 1013/2006] sätestatud keskkonnakaitselistel põhjustel“ ning käesoleva kohtuasja suhtes kohaldatavas osas viitab see säte seega ise sellele määrusele. Kõnealune säte on siiski nimetatud määruse artikli 11 lõike 1 punkti a tõlgendamise vahend, kuna selles on selgitatud iseseisvuse põhimõtet ja läheduse põhimõtet, millele viimati nimetatud säte viitab. [26]

60. Lisaks näib mulle tarvilik täpsustada, et määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõikes 5 tehtud sõnaselge viite alusel on käesolevas asjas kohaldatav selle määruse artikkel 11, mis käsitleb kõrvaldamiseks määratud jäätmesaadetisi, mitte aga selle määruse artikkel 12, millele viitab Itaalia valitsus ja mis puudutab taaskasutamiseks määratud jäätmesaadetisi. Seega ei ole oluline, et kõnealused jäätmed olid mõeldud kasutamiseks energia tootmise vahendina ja seega „taaskasutamiseks“ [27].

61. Pealegi ei ole direktiivi 2008/98 artikkel 13, millele viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus ilma muu selgituseta, käesoleval juhul asjakohane, kuna selles on üksnes üldsõnaliselt märgitud, et liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada jäätmete käitlemine viisil, mis ei sea ohtu inimese tervist ega kahjusta keskkonda.

62. Seepärast näib mulle, et kõnealuse jäätmesaadetise suhtes kohaldatakse määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 5 tähenduses sätteid, mis käsitlevad kõrvaldamiseks määratud jäätmesaadetisi, see tähendab selle määruse artikli 11 lõiget 1 [28] koostoimes direktiivi 2008/98 artikliga 16, vaatamata asjaolule, et neid jäätmeid töödeldi nii, et see nende algseid omadusi küll oluliselt ei muutnud, kuid selle tõttu muudeti koodinumbriga liigitamist Euroopa jäätmeloendi tähenduses. Selles osas leian, et see loend ja sellega kehtestatud liigitus ei mõjuta käesolevas asjas kohaldatavaid liidu õigusnorme jäätmesaadetiste kohta.

C. Teine eelotsuse küsimus

63. Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas Euroopa jäätmeloend on normatiivakt või kujutab see endast üksnes tehnilist sertifitseerimist, mis võimaldab kõigi jäätmete ühtset jälgitavust.

[25] Mainin veel, et kuigi määruse nr 1013/2006 artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt võivad pädevad asutused esitada jäätmesaadetise suhtes vastuväiteid, kohaldades eeskätt läheduse põhimõtet ja iseseisvuse põhimõtet, mille viitab maakond praegusel juhul (vt käesoleva ettepaneku punkt 26), võimaldab määruse artikli 11 lõike 1 punkt i neil asutustel samuti esitada vastuväiteid „eramajapidamistest kogutud segaolmejäätme[te suhtes] (alajaotis 20 03 01)“.

[26] Täpsemalt võimaldab kahe normi vahelise ristviitamise teel ühelt poolt määruse nr 1013/2006 artikli 11 lõike 1 punkt a pädevatel asutustel esitada kõrvaldatavate jäätmete saadetistele põhjendatud vastuväiteid (ning selle määruse artikli 3 lõikes 5 segaolmejäätmetele viitamise alusel), „*kooskõlas direktiivi* [*2008/98*] kohaselt läheduse, taaskasutuse eelistamise ja iseseisvuse põhimõtete rakendamiseks võetud meetmetega [liidu] [ja] ka iga üksiku riigi tasandil“, ning teiselt poolt võimaldab selle direktiivi artikkel 16, milles on sätestatud iseseisvuse ja läheduse põhimõtted, liikmesriikidel piirata jäätmeeksporti „*määruses [nr 1013/2006] sätestatud* keskkonnakaitselistel põhjustel“ (kohtujuristi kursiiv).

[27] Vt mõiste „taaskasutamine“ kohta käesoleva ettepaneku punktid 6 ja 10.

[28] Mille kohaselt võib pädev asutus esitada vastuväiteid jäätmesaadetisele ühel selles sättes ette nähtud juhul.

64. Vastus sellele küsimusele nähtub eelnevast analüüsist ja eelkõige käesoleva ettepaneku punktidest 51–53.

65. Seega tuleb järeldada, et Euroopa jäätmeloendis sisalduv jäätmenimistu ei ole normatiivne ega kohustuslik, vaid – nagu on täpsustatud jäätmenimistu sissejuhatava märkuse punktis 5 selle kehtestamise hetkel – see on mõeldud standardnomenklatuurina, milles esitatakse ühtne terminoloogia, mis kehtib kogu liidus jäätmekäitlustegevuse tõhususe parandamiseks. [29]

V. Ettepanek

66. Esitatud argumente arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu, Itaalia) eelotsuse küsimustele järgmiselt:

Euroopa jäätmeloendit ja sellega kehtestatud liigitust, mis on ette nähtud komisjoni 3. mai 2000. aasta otsuses 2000/532/EÜ, millega asendatakse otsus 94/3/EÜ (millega kehtestatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistu) ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlikke jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistu), tuleb tõlgendada nii, et need ei mõjuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta artikli 3 lõiget 5 ega artiklit 11 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, artikliga 16, mis on kohaldatav niisuguste mehaaniliselt töödeldud segaolmejäätmete saadetisele, mille algseid omadusi see töötlemine oluliselt ei muutnud, olenemata nende jäätmete liigitusest Euroopa jäätmeloendi tähenduses.

Liigitamine Euroopa jäätmeloendi tähenduses ei ole selles suhtes siduv.

[29] Vt käesoleva ettepaneku punkt 51.